

**RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG
OOST-VLAANDEREN
AFDELING DENDERMONDE
VAN 30 JUNI 2021**

D18 kamer

BURGERLIJKE PARTIJEN / RECHTSTREEKS DAGENDE PARTIJEN

· A. M. , RRN (...), geboren te Sidi Atman / Marokko, zowel in eigen naam als in zijn hoedanigheid van ouder, wettelijke vertegenwoordiger en beheerder over de goederen en de persoon van zijn minderjarige zonen A. A., geboren te Edegem op (...) en A. O., geboren te Edegem op (...), allen wonende te (...);

Ter terechtzitting van 02 juni 2021 in persoon aanwezig, bijgestaan door mr. V. Glas loco mr. P. Pauwels, advocaat te Sint-Niklaas

· HET INTERFEDERAAL CENTRUM VOOR GELIJKE KANSEN EN BESTRIJDING VAN DISCRIMINATIE EN RACISME, "UNIA" genaamd, onafhankelijke overheidsinstelling met rechtspersoonlijkheid, opgericht bij het Samenwerkingsakkoord van 12 juni 2013 tussen de Federale Overheid, de Gewesten en de Gemeenschappen voor de oprichting van het interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme onder de vorm van een gemeenschappelijke instelling zoals bedoeld in artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 (85 5 maart 2014), met zetel te 1000 Brussel, Koningsstraat 138;

Ter terechtzitting van 02 juni 2021 vertegenwoordigd door mr. J. Vanheule, advocaat te Brussel

BEKLAAGDE / RECHTSTREEKS GEDAAGDE

C. C. , RRN: (...), wonende te (...);

Ter terechtzitting van 02 juni 2021 in persoon aanwezig, bijgestaan door mr. F. Amelinckx, advocaat te Temse

1. Wegens de tenlasteleggingen zoals vermeld in de rechtstreekse dagvaarding als volgt

Te Sint-Niklaas op 04/01/2019,

Aangezien op basis van het strafdossier op ontegensprekelijke wijze blijkt dat hiernagedaagde zich schuldig heeft gemaakt aan het misdrijf zoals omschreven in art 398, lid 1 van het Strafwetboek:

"Hij die opzettelijk verwondingen of slagen toebrengt, wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met geldboete van zesentwintig euro tot honderd euro of met een van die straffen alleen "

Aangezien het bovenvermelde misdrijf gepleegd is ten aanzien van een minderjarige, dient in casu toepassing gemaakt te worden van de verzwarende omstandigheid conform artikel 405bis, 1° van het Strafwetboek:

"in de hierna bedoelde gevallen, indien de misdaad of het wanbedrijf is gepleegd op een minderjarige of op een persoon van wie de kwetsbare toestand ten gevolge van de leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid duidelijk is of de dader bekend is en die niet bij machte is om in zijn onderhoud te voorzien, zijnde straffen de volgende:

1° in de gevallen bedoeld in artikel 398 eerste lid, zijn de straffen gevangenisstraf van een maand tot een jaar en geldboete van zesentwintig euro tot honderd euro."

Aangezien het bovenvermelde misdrijf, gelet op de uitlatingen van hiernagedaagde eveneens gekenmerkt wordt door een racistische drijfveer, waardoor in casu toepassing gemaakt dient te worden van de verzwarende omstandigheid conform artikel 405 quater, 2° van het Strafwetboek.

"Wanneer een van de drijfveren van de misdaad of het ~bedrijf bestaat in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn nationale of etnische afstamming, zijn nationaliteit, (...) zijn de straffen het volgende

2° in de in de artikel 398, 399, 405 en 405bis, 10 tot 3' bedoelde gevallen wordt de in voornoemde artikelen bedoelde maximale gevangenisstraf verdubbeld met een maximum van vijf jaar en de maximale geldboete verdubbeld met een maximum van vijfhonderd euro."

Dat voor de toepassing van artikel 405 quater van het Strafwetboek niet vereist is dat de discriminatoire drijfveer de enige drijfveer van de dader van het misdrijf is (GwH nr. 17/2009, 12 februari 2009, overw. B.96.1).

Dat de toepassings sfeer van artikel 405 quote, van het Strafwetboek dus niet beperkt is tot situaties waarbij de enige drijfveer of de directe oorzaak van het misdrijf bestaat in haat, vijandigheid of misprijzen op grond van een door de Antiracismewet beschermd criterium, te weten nationaliteit, ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming.

Aangezien hiernagedaagde zich in casu eveneens schuldig gemaakt heeft aan het misdrijf van het aanzetten tot discriminatie, haat of geweld in openbare omstandigheden conform artikel 20 van de wet van 30 juli 1981, geconsolideerd bij wet van 10 mei 2007, juncto artikel 444 van het Strafwetboek, gelet op de door hiernagedaagde in het publiek toegankelijke zwembad geuite, racistische opmerkingen.

Dat hiernagedaagde zich conform artikel 20, r van de wet van 30 juli 1981, geconsolideerd bij wet van 10 mei 2007 in een van de in artikel 444 van het Strafwetboek bedoelde omstandigheden aangezet heeft tot discriminatie jegens verzoeker en diens kinderen, A. en O., wegens een van de door de wet van 30 juli 1981 beschermde criteria, meer bepaald huidskleur ("die bruinen").

* * *

2. PROCEDURE

De rechtbank nam kennis van de rechtstreekse dagvaarding waardoor de zaak aanhangig werd gemaakt bij de rechtbank.

De zaak werd behandeld op de openbare terechtzitting van 02 juni 2021.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde de aanwezige partijen.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

Gelet op de materiële gegevens van het strafdossier, waaronder de vaststellingen van de verbalisanten, alsook uit de behandeling van de zaak ter terechtzitting.

De feiten deden zich voor op 04/03/2019 in het zwembad van (...), waar de politie werd opgeroepen gelet op "wederzijdse" slagen en verwondingen en zij ter plekke werden opgewacht door de burgerlijke partij A. M. en twee aangestelden van het zwembad, de genaamden T. en D. M..

De kinderen van M. deelden de politieambtenaar mee dat "een oudere vrouw" A. A. naar de keel had gegrepen. De rechteroogkast van het kind bleek gezwollen.

Tijdens de feiten zat de vader, burgerlijke partij M. in de tribune, waarbij werd opgemerkt dat zulks niet de bedoeling is "daar de minderjarigen in het bijzijn van een meerderjarige moeten zijn."

Er werd ook onmiddellijk aangegeven dat de medewerkster aan de kassa dit ten onrechte had toegelaten en door de redders hierop werd aangesproken.

Vervolgens vermeldt het aanvankelijk PV:

"Plots was er een discussie tussen de vrouw en de kinderen, er was wat geroep en getier. Plots grijpt de vrouw een van de kinderen bij de keel en nijpt hierin. De redders komen tussen."

De navolgende stukken leren dat A. O. werd verhoord op 13/04/2019, dit is negen dagen na de feiten.

Kwestig PV 6163/19 vermeldt in fine dat "aangaande het verhoor van D. B. J. en D. B. J." de opdrachten van de parketmagistraat werden afgewacht. J. en J. zijn 13 jaar oud. Verder nazicht van het dossier leert dat deze twee minderjarigen door O. in zijn verklaring van 13/04/2019 werden vernoemd als zijnde "vrienden die alles hebben gezien. Ze zijn vertrokken. (...) Hun vader E. is hun vader. De vader is ook mijn trainer".

De broers D. B. werden niet verhoord. Het is niet duidelijk op welke wijze zij "alles" hebben gezien.

Uit het verhaal van de betrokkenen én de redder blijkt dat ze met een vijftal kinderen in het zwembad waren. O. verklaart zelf dat hij met A. in het diepe was, twee andere broertjes zaten volgens hem in het babybad. A. bevestigde dit. Er is dus geen plaats voor hogergenoemde broertjes D. B..

Wel is er plaats voor twee "oudere" dames dewelke blijkbaar zwemmen in een minstens visueel afgesloten deel van het volwassenenbad. De omstandigheid dat één van deze dames niet werd geïdentificeerd, laat staan verhoord, neemt niet weg dat haar aanwezigheid niet wordt betwist. Deze nobele onbekende blijkt de eerste te zijn geweest die de kinderen een vermaning heeft gegeven en hen heeft opgedragen de nodige afstand te bewaren om gelet op hun wild balspel geen problemen uit te lokken,.. A. zegt immers zelf dat ze "zotje" speelden, dit is met twee personen een bal naar mekaar gooien terwijl een derde de bal moet proberen pakken. Er is dus een derde jongere noodzakelijkerwijs aanwezig. Deze wordt niet geïdentificeerd of met zekerheid aangeduid. Hij/zij is derhalve niet ondervraagd.

De burgerlijke partij M. zelf geeft aan dat zijn zoon A. hem aansprak over de andere vrouw. Hij zei hem dat ze verder mochten spelen maar dat ze moesten oppassen met de bal voor die mevrouw.

Het als bewezen verklaarde feitenrelaas beperkt zich dus tot twee "oudere" dames enerzijds en de twee oudere kinderen van de burgerlijke partij en een derde onbekende, die "zotje" spelen, mét een vader die verkeerdelijk in een tribune is toegelaten en verwittigd is van de klachten over het gedrag van een van zijn kinderen in het zwembad.

De rechtbank statueert dat het slechts als bewezen voorkomt dat het incident met gedaagde zich met één kind heeft voorgedaan, nl. met A..

Hierbij wordt verwezen naar hogervermelde gegevens van het aanvankelijk PV, én de verklaring van M. D. M., die het duidelijk over één jongen heeft:

- "...de vrouw greep naar de keel van de jongen"
- "...ze trok de jongen naar zich toe..."
- "...De longen probeerde weg te geraken.
- "ik riep tegen beide partijen dat ze moesten stoppen en tegen de jongen dat hij uit het zwem bad moest komen hetgeen de jongen ook deed."
- "...de jongen had een kleine verwonding..."

De andere redder L. T. stelt:

- "de vrouw greep naar de keel van één van de kinderen..."
- "...het kind heeft zich kunnen lostrekken..."

De rechtbank stelt derhalve vast dat de betrokkenheid van een tweede kind bij de feiten alleszins minstens aan twijfel onderhevig is en derhalve geenszins als bewezen kan worden verklaard, nu twijfel steeds in het voordeel van gedaagde dient te worden gehanteerd.

D. M. M. verklaart dat de jongen een kleine verwonding onder het rechteroog had, "maar ik kan niet zeggen of dit door de vrouw veroorzaakt is".

Het enig relevante voorgelegde doktersattest betreft terzake dus dit aangaande A..

Het krabletsel onder het oog werd ook vastgesteld door getuige M. D. M., die expliciet verklaart dat hij niet kan zeggen of dit door de vrouw werd veroorzaakt.

Ook de dokter houdt het bij vermoedens: "vermoedelijk van vingernagels".

Tot verbazing van de rechtbank stelt de dokter, van wie specialisaties de rechtbank onbekend zijn, dat terzake psychologische schade werd toegebracht en dit zowel aan A., als aan O., deze laatste overigens, zoals boven uiteengezet op geen bewijsbare wijze betrokken bij de feiten.

Terzake worden geen stavende stukken voorgebracht, noch wordt dit onderbouwd door attestatie van een gespecialiseerde arts of therapeut. De omstandigheid dat de kinderen van de burgerlijke partij in hun positieve ingesteldheid naar het leven een flinke knauw hebben gekregen, knauw die ze gans hun leven zullen meedragen komt de rechtbank derhalve dan ook als overdreven en pathetisch over.

De feiten zijn immers de feiten en ook niets meer: twee oudere dames die zwemmen of een poging daartoe toen ("oefeningen") met welke beweegreden dan ook, en in hun actie gestoord worden door jonge -per definitie speelse- kinderen die een wild, minstens een actief balspel beoefenen waarbij het voorspelbare gebeurt en de bal uiteindelijk een van de dames raakt, minstens erg storend hindert.

Het verschil in beide belevingswerelden kan nauwelijks groter zijn.

Gedaagde geeft overigens toe dat na verschillende incidentjes met de bal ze aan de voet van één van de kinderen heeft getrokken zonder hem bij de keel te hebben gegrepen.

Blijven de tekenen van strangulatie in de halsregio rechts.

De rechtbank verwijst naar de verklaring van D. M. M., die het heeft over "...greep naar de keel en trok de jongen naar haar toe..."

Getuige T. bevestigt dit en voegt eraan toe "...en neep erin..."

De rechtbank is derhalve de overtuiging toegedaan dat gedaagde wel degelijk fysiek onzacht in contact is gekomen met A. en er redenen zijn om aan te nemen dat ze deze in de halsstreek heeft vastgenomen.

Het valt op dat de verbalisanten bij hun eerste vaststellingen onmiddellijk een opgezwollen rechteroogkast opmerken bij een van de kinderen maar geen gewag maken van tekenen van strangulatie, waar de dokter het amper heeft over een krabletsel en dus de zwelling van de oogkast NIET opmerkt, maar wel tekenen van strangulatie opmerkt.

Eens te meer blijken de medische vaststellingen derhalve op zijn minst dubieus, laat staan kaduuk.

De rechtbank voegt daarbij de vaststelling dat drie en mogelijks méér jonge kinderen zich in hun jeugdig enthousiasme letterlijk hebben ondergedompeld in hun balspel waarbij het een bijna essentieel onderdeel is de bal te ontfrutselen van de tegenstander door een spelend handgemeen in het zwembad. Wanneer de redder D. M. zelf zijn twijfels uit over de oorzaak van de kleine verwonding onderaan het oor, later opzwellen van de oogkas of krabletsel, in relatie tot de rol van gedaagde, kan de rechtbank niet uitsluiten dat andere eveneens kleine kneuzingen toe te schrijven zijn aan het speels-brutale "zotje" spel.

De rechtbank acht de kwalificatie slagen en verwondingen derhalve bewezen, doch heeft zoals omstandig uiteengezet zijn gerede twijfels nopens het al dan niet toebrengen van letsels, hoe licht ook. De rechtbank is evenwel van mening dat het geven van represailles niet de aan gedaagde geëigende weg is.

De enigen die daartoe konden optreden, waren in eerste instantie de burgerlijke partij die zoals blijkt uit het dossier ten onrechte op de tribune mocht plaatsnemen en geen direct gezag uitoefende of kon uitoefenen op het gedrag van zijn kinderen en daarnaast de redder in functie.

Voeg daarbij dat deze ootmoedig toegaf dat de loketbediende af was geweest op haar fout terzake, en de exacte context is duidelijk: een (te hoge en niet toegelaten) veiligheidstolerantie aan de ingang, een laksheid om het gedrag van de kinderen in toom te houden, de onmogelijkheid van een redder om een en ander te voorkomen.

Daarnaast komt een slordige opmaak van het dossier, zowel politieel als bij de productie van overtuigingsstukken, waardoor een brede waaier van twijfels kan worden gevormd.

De rechtbank moet derhalve met deze elementen rekening houden bij de zich opdringende bestraffing.

De burgerlijke partij Interfederaal Centrum voor Gelijke Kansen en Bestrijding van Discriminatie en Racisme (verder "UNIA" genoemd) houdt voor dat terzake de toepassing van art. 405 quater Sw. in het geding is, nu wordt gesteld dat als verzwarende omstandigheid voor de toepassing van artt. 398 1° lid en 405 quater Sw., één van de drijfveren tot het plegen van het misdrijf een raciale, discriminatorische of xenofobe ondergrond moet hebben, drijfveren die zich dixit de burgerlijke partij zouden hebben voorgedaan.

Bij haar verhoor ter terechtzitting heeft gedaagde zelf toegegeven de woorden "die bruine..." te hebben gebruikt, doch zulks tegenover de politie en na de feiten.

Het dossier leert dat de feiten zich hebben voorgedaan in een cascade van incidentjes van en door een balspel naar beklagde en de andere dame.

De enige verwensende uitspraak die terzake in verklaringen werd genoteerd is de omstandigheid dat gedaagde de burgerlijke partij A. M. "klootzak" geeft genoemd, wat bezwaarlijk als racistische connotatie kan worden weerhouden.

De rechtbank is er van overtuigd dat dezelfde feiten zich zouden hebben voorgedaan, ongeacht afkomst of huidskleur van wie dan ook, doch enkel rijn gebeurd ten gevolge van een enerzijds misbegrepen spelgedrag, waarbij de totaliteit van de ruimte, in casu het zwembad, het "sportieve" strijdperk werd en anderzijds de stijgende ergernis van een letterlijk kwetsbare gedaagde die zich ergerde aan het gebrek aan rust. Dat zij bovendien door o. a. redder T. omschreven wordt als een zéér arrogante dame die erg veeleisend is kan dot enkel staven

Het feit dat zoals hoger gesteld er mogelijke aanwezigheid was van de broertjes D. B. D. en J., namen die toelaten vermoedens te hebben nopens een autochtone veeleer dan een allochtone afkomst, bewijzen dat een raciale drijfveer niet aanwezig was

Het is pas nadat gedaagde zich verongelijkt voelt na de feiten en tegenover de politie, dat ze zich in kwalijke bewoordingen uit omtrent de burgerlijke partij, wat ze overigens toegeeft

Terzake blijft art 20 .1° van de Antiracismewet.

Gedaagde betwist niet de bewoordingen te hebben geuit zoals omschreven. Uit de stukken van het dossier blijkt dat ze deze heeft uitgesproken na de feiten in een algemeen klimaat van agitatie en desolaatheid nu bleek dat ze -overigens procedureel aanneembaar- pas door de politie aandacht kreeg nadat deze zich had ontfermd over klagers, waarbij ze zich overigens ten onrechte benadeeld voelde, staande in haar badpak, niet in de mogelijkheid te douchen en dergelijke meer.

Terecht heeft de verdediging aangegeven dat er dus geen moreel bestanddeel was in het gebruiken van de gewraakte bewoordingen, laat staan dat ze zou hebben aangestuurd om iets te doen, of de politie zou hebben aangemoedigd tot discriminatie of haat.

Op geen wijze kan haar privaat gedrag na de feiten als intimiderend naar burgerlijke partij A. worden uitgelegd. Overigens stelt de rechtbank vast dat het dossier zelf in de zuiverste integriteit werd behandeld en op geen enkele wijze enig spoor van navolging van de bewoordingen van gedaagde welke invloed dan ook kan hebben gehad.

De eis van burgerlijke partij UNIA faalt derhalve in rechte en in feite en wordt als ongegrond afgewezen.

Tenslotte dient te worden gewezen op het blanco strafverleden van gedaagde. Dit moet thans in haar voordeel meespelen.

4. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

De burgerlijke vordering van burgerlijke partij A. is ontvankelijk.

De gestelde eisen komen als overdreven over en worden gereduceerd zoals lager omschreven.

5. Toegepaste wetten

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1 tenlasteleggingen,
Wet van 15 juni 1935, art 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41,
Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 191, 194, 195.
Strafwetboek, art. 2;
Art. 6 Programmawet H van 27 12.2006,
Wet van 29 juni 1964, art. 3 en 6; gew W 10.2 1994 & W 22 3.99, (opschorting);
Wet van 17.4.1878, art. 3 en 4; burg wetb. art. 1382,
Wetb. strafrecht, art.44, 45; (BP).

UITSPRAAK

De rechtbank beslist OP TEGENSPRAAK ten aanzien van rechtstreeks gedaagde C. C.,

OP STRAFGEBIED

De rechtbank:

- spreekt beklaagde VRIJ voor de feiten van de tenlasteleggingen B en C,
- verklaart beklaagde SCHULDIG aan de feiten van de tenlastelegging A;

- VERLEENT beklagde de gunst van de OPSCHORTING van de uitspraak van de veroordeling voor een proefperiode van 3 jaar.

Bijdrage - vergoeding - kosten

De rechtbank:

- legt beklagde een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 50,00 euro overeenkomstig artikel 91, 2' lid van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
- veroordeelt beklagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van 20,00 euro;
- veroordeelt beklagde tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van 55,00 euro.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank:

- verklaart de vordering van A. M. , in eigen naam ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond;
- veroordeelt beklagde om aan deze burgerlijke partij een definitief bedrag van 1,00 euro te betalen voor de geleden materiële en morele schade;
- verklaart de vordering van A. M. , in zijn hoedanigheid van ouder, wettelijke vertegenwoordiger en beheerder over de goederen en de persoon van zijn minderjarige zonen A. A. en A. O. ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond;
- veroordeelt beklagde om aan deze burgerlijke partij een definitief bedrag van 1,00 euro te betalen voor de geleden materiële en morele schade;
- veroordeelt beklagde tevens tot de kosten van deze burgerlijke partijen hierin begrepen een rechtsplegingsvergoeding van 97,50 euro.
- verklaart de vordering van de burgerlijke partij HET INTERFEDERAAL CENTRUM VOOR GELIJKE KANSEN EN BESTRIJDING VAN DISCRIMINATIE EN RACISME "UNIA" ontvankelijk, doch wijst ze af als ongegrond.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Dit vonnis is in openbare terechtzitting uitgesproken op DERTIG JUNI TWEEDUIZEND EENENTWINTIG door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, D18 kamer, samengesteld uit:

P. Van Cauteren, Ondervoorzitter, voorzitter van de D18 kamer,

In aanwezigheid van I. Veirman, substituut-procureur des Konings
Met bijstand van griffier G. De Visscher